

“கவிதை எனப் பது உயர்ந்த உணர்விலே தோன்ற உண்மையான அமரத்தில் உண்டாவது” என்றார் வோர்ட்ஸ் வொர்த். எமது வாழ்வில் எத்தனையோ உணர்வுகள் தோன்றுகின்றன. சில சம்பவங்களாகக் காக்கக் கோப்பபடுகிறோம். சிலவேளைகளில் துக்கப்படுகிறோம். இன்னும் சிலவற்றுக்காக மகிழ்ச்சிக்கடலில் தத்தளிக்கிறோம். ஆனால் எல்லாமே கவிதையாவதில்லை. அந்த உணர்வுகள் அமரத்தில் கலந்து மொழியாகும் போதே கவிதையாகின்றன. இளங்கவி சிவசேகரனும் தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் கனவுகளையும் தாங்கிக் கொண்டு “மட்டவைலிக் குள் தாவும் மனசு” கவிதைகளோடு வந்திருக்கிறான். இக்கவிதைகளில் அவன் மகிழ்ந்த காலங்கள் உள்ளன. துக்கப்பட்ட காலங்கள் உள்ளன. இன்னமும் ஈடற்றோத வாழ்க்கை முறைகள் உள்ளன.

ஒரு சிறந்த கவிதையானது வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் சேர்ந்த அனுபவங்களையே மட்டுமல்லாமல் வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற விலகல்களின் இடவெளிகளையும் சொல்லினைப்பது.

இளங்கவி சிவசேகரன், மக்கள் போரும் வாழ்வும் அலகைக் கழிப்புமாக வாழ்ந்த காலங்களதைத் தரிசித்திருக்கிறான். எப்போது இந்த வாழ்வு முழுமையாகப் பெறும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்புடனையே வாழ்ந்து வரும் மாந்தர்கள் போலவே அவனின் கிராம மாந்தர்களும் எப்போதும் நிரப்பாத வாழ்க்கை இடவெளிகளையே கடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறான வாழ்க்கைப் பின்னணியிலிருந்து வரும் கவிஞனிடமும் சொல்வதற்கு ஏராளம் வார்த்தைகள் உள்ளன.

இத்தொகுப்பிலும் தான் வாழ்ந்த கிராம, குடும்ப உறவின் அன்பையும் அரவணைப்பையும் மீட்டுப்பார்க்கின்ற அதவேளை; காலம் மனிதர்களிடம் ஏற்படுத்திய வடுக்களையும் இன்னமும் தீர்க்கப்படாத மனிதர்களின் வாழ்வின் பற்றாகக் குறைகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்;

Written by - கலாநிதி சூ. குணசேகரன் -

Saturday, 09 December 2017 08:09 - Last Updated Saturday, 09 December 2017 08:13

போதி மரங்களெல்லாம்
தனிமையில் நின்று தள்ளாடியபடி
நிழல் கொடுக்கின்றன
முதியோர் இல்லங்களில்”
(தலபைபில்லாத கவிதைகள் - 1)

“உயிரைப் பறித்தது மண்ணாசை
கலப்பையில் வெட்டுண்டது மண்புழு”
(ஹைக்கி கவிதைகள் - 2)

பச்சேச்சுவழக்கு மொழியை அப்படியே இரண்டு கவிதைகளில் எடுத்துள்ள கிறார்.
அபலதைத்தாயின் வண்டெழுத்து, மாங்காய்ச்சுண்டலும் தும்பு முட்டாசியும் ஆகிய
இரண்டும் மொழிதலில் வித்தியாசத்தை வண்டிநிற்கின்றன.

உறவுகளின் வாழ்வின் ஊடாக கடந்து வந்த நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்கும்
வாழ்வின் ஏக்கம் தரிகிறது. சமீகத்தில் புரையோடியிருக்கும் பாரபட்சமும்
புறக்கணிப்பும் இன்றைய தாரதத்தைக் காட்டுகின்றது. கடந்துசென்ற
போர்ச்சுழலின் பாதிப்பு சமகாலத்திலும் மழைவிட்டும் போகாத திறல் போல வாழ்க்கை
வடிகளாகக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறான வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் வாழ்வில்
உள்ள விருப்பையும் சிவசகேரனின் கவிதைகள் கொண்டுள்ளன.

இயல்பாக மொழியைக் கையாளும் ஆர்வமும் வித்தியாசமான பாடப்பொருள்களைக்
கொண்டுவரும் தீவிரமும் ஒரு தரேந்த கவிஞனாகத் தன்னையிலைநிறுத்த எடுக்கும்
முயற்சிகளும் இக்கவிதைகளில் தரிகின்றன. தடேலும் பயணமும் இன்னமும்
தொடரட்டும்.

kuneswaran@gmail.com